

Avinu Malkeinu – rugă fierbinte și pledoarie

Getta Neumann

Anticipăm zilele marilor sărbători de toamnă cu emoția reminiscentelor din copilărie și a bucuriei ritualului de împlinit. An de an așteptam după-masa de Iom Kipur când tata, rabinul Dr. Ernest Neumann, intona rugăciunea *Avinu Malkeinu* (*Părintele nostru, Regele nostru*) în Sinagoga din Fabric la Timișoara. Toată congregația își împletea vocea în ruga lui, o suplicație arzătoare care cuprinde tot ce își dorește o ființă umană, de la sănătate și viață lungă la bunăstare și pace. După o zi de post eram înfometăți, cam amețiți și totodată cu simțurile ascuțite, cu mintea trează. În ce mă privește, fără să dau mare atenție înțelesului cuvintelor, eram convinsă că fervoarea cântării ar trebui să săvârșească minuni. Nicăieri nu am mai întâlnit de atunci o asemenea interpretare și nici aceeași melodie. Abia acum îmi dau seama că maniera în care tata se ruga era cu siguranță cea din Oradea sau Budapesta, într-un mediu unde se pune accentul pe prima silabă a cuvântului, unde vocea are modulații pătimașe ca într-un dialog cu cineva pe care-l iubești, unde te dăruiești literalmente trup și suflet invocației grației divine.

Apelul formulat după toate regulile artei retorice dispune de un larg evantai de argumente și este o adevărată pledoarie pentru a dobândi bunăvoința divină. Invocația *Avinu Malkeinu* repetată la fiecare început de vers, înșiruirea rugămintelor, melodia, toate converg spre o implorare care nu poate fi respinsă.

*Părintele nostru, Regele nostru, /Dinaintea Ta am păcătuit, /Am greșit.*¹

Este cunoscută relația complexă între om și divinitate din Biblie. Îndrăzneala lui Iacob care se ia la trântă cu îngerul, emisarul lui Dumnezeu, transpare în rugăciunea în care ne adresăm divinității și pledăm pentru cauza noastră, așa cum am face-o cu un tată, părinte, om. Legământul dintre Dumnezeu și poporul său implică obligații pentru ambele părți.

*Amintește-ți că suntem țărână și pământ
Și avem cu Tine legământ.*

---

¹ Textul tradus în versuri de Lucian-Zeev Herșcovici. <http://www.acum.tv/articol/17184/>

Părintele nostru,

Fă asta pentru martirii ce au murit pentru Numele Tău Sfânt,

Pe acest pământ.

Argumentul cel mai puternic este să-l convingi pe cel de la care vrei să obții ceva că este în propriul lui interes să facă ceea ce dorești.

Fă asta, dacă nu pentru noi – pentru Tine

Și nouă ne va fi bine.

Ne rugăm pentru înțelegere și indulgență, nu pentru că le-am merita, ci fiindcă adevărata mărinimie se manifestă chiar când nu e meritată.

Părintele nostru, Regele nostru,

Cu toate că nu putem spune,

Că am fi făcut fapte bune,

Cu toate că nu am făcut nici o bună faptă,

Pentru care să putem primi răsplată,

De noi ai milă, Te îndură,

Salvează-ne de orice ură,

Pomană-ți cerem, nu dreptate,

Te rugăm, mântuiește-ne în toate.

Rugă și pledoarie se îmbină, se potențează. Repetăm versul climax *În Cartea Vieții înscrie-ne cu-o viață bună !* de multe ori² în aceste 10 zile de reculegere, judecată și angajamente noi cu dorința fierbinte ca să se realizeze. Sa speram ca așa va fi !

Interpretarea devenită clasică a rugăciunii de către Barbra Streisand în versiunea compozitorului Max Janowski (1912-1991):

<http://www.youtube.com/watch?v=0YONAP39jVE&feature=youtu.be>

Versiunea cea mai cunoscută, cred, cea la care particip la sinagoga din Geneva :

<http://www.youtube.com/watch?v=wqNJgL3fle0>

---

² S-ar putea ca anul acesta, când Iom Kipur cade pe o sâmbătă, nu se va intona rugăciunea, pentru că rugăciunea pentru bunuri materiale nu este compatibilă cu atmosfera de seninătate și veselie într-o zi de Șabat.